

Tắm Mưa

Quê tôi vui nhất là cái thú tắm mưa, cái thú mà tôi đã để lại cho quê hương yêu dấu, cho tuổi thơ trong mái ấm gia đình đạo ấy.

Mưa quê tôi âm trầm không lạnh lẽo như bên này. Một lũ bạn cùng xóm chạy dành nhau hứng mưa từ cái máng xối trước nhà. Trời quê tôi mưa gầm thét chớp giăng trời, mà như tôi đã quen. Chỉ mê hít bong bóng mưa, rượt đuổi nhau cho đến khi mẹ xách roi ra kiếm.

Năm ấy tôi 12 tuổi nên không còn tê hê chạy ra ngoài như xưa nữa. Nhìn con nhỏ em tung tăng ngoài mưa mà tức, lòng nao nao muốn chạy ra theo nó mà thấy kỳ kỳ sao đó. Từ dạo ấy tôi vẫn tắm mưa nhưng chỉ tắm bên máng xối trong nhà. Một bữa ấy tôi đang tắm mưa bên hiên nhà, bỗng nghe tiếng ngoại tôi kêu: "Sáu à chạy đi kiếm con gà coi con, để trời mưa nó chạy vô nhà người ta bắt mất". Tôi nghe lời ngoại mon men theo hàng rào thấy con gà mắc mưa bên giậu hàng xóm. Tôi rón rén lại chụp vào chân nó. Con gà mắc dịch hay được, nhảy cẫng lên chạy miết ra lộ. Tôi càng nóng lòng lao theo con gà, bọn trẻ hàng xóm đang tắm mưa chợt dừng lại ngơ ngẩn trông theo tôi ví con gà. Thằng Tèo trạc tuổi tôi ở nhà gần đó thấy con gà chạy tới nó chạy ra chặn ngang, con gà hoảng hốt lủi vào góc, tôi nhanh tay chụp lấy đôi chân nó. Quay lại tôi thấy thằng Tèo đang nhìn tôi bằng cặp mắt kỳ lạ, có lẽ tại cả năm rồi nó không thấy tôi ra tắm mưa chung nữa. Tôi ngượng ngùng quát khê: "Nhìn cái gì thằng quý." Tôi xách con gà chạy vội về nhà. Lũ trẻ hàng xóm đã kéo ra thật đông đứng bên đường nhìn tôi. Tôi chợt cúi xuống nhìn xem tôi có gì

lạ mà tui nó nhìn dữ vậy. Tôi chợt nghĩ ra, tôi đã cao hơn trước nhiều, nước da tôi lúc này trắng lấm, vì tôi đã lâu rồi từ già những cuộc tắm mưa, những buổi chiều theo mấy thằng con trai phá làng phá xóm. Tôi chạy vội về nhà trong tiếng cười vô duyên của mấy thằng quý trông theo. Về nhà tôi lấy cọng nhợ cột vào chân con gà mà rửa thắm: "Đồ thứ gà mắc toi mắc dịch, tại mày mà tao phải tê hê đầu làng cuối xóm".

Thôn Đoài

Thu Vê

*Lành lành hơi thu đã tới rồi,
Ngoài trời lác đác lá vàng rơi,
Gió thu hiu hắt đùa sương xám,
Cũng xám như màu mái tóc tôi,*

*Tôi ước thời gian chậm chậm trôi,
Mỗi chiều ra nhặt lá phong rơi,
Ép vào trong sách cho thêm thắm,
Đẹp mãi như tình thu với tôi.*

*Hôm nay trời lạnh rẩy sương mù,
Bên song thả khói, mộng phù du,
Nhạn về in bóng hồ xanh thắm,
Cúc nở vàng sân giữa gió ru.*

*Nhìn lên mây trắng trời một khoảnh,
Ngó lại đời buồn đã mấy thu,
Sâu gieo trên tóc dài lại ngắn,
Hồn đắm theo tình tỏ chợt lu,*

*Suối chảy bên trời mây lãng đãng,
Lá vàng chao đảo giữa hoang vu,
Vạn vật ngây sương tình hư ảo,
Bến nước buồn thiu tiếng cúc cu.*

Trúc Giang